

ståelser og kan være med til at højne debatniveauet i vort demokratiske samfund, men det kan jo ske på forskellig vis, og jeg må bare sige, at det altså ikke kan ske på den måde, som det er fremstillet i beslutningsforslaget her. Det er det, jeg forsøger at understrege igen og igen, da det jo er det, vi har til debat her i Folketinget.

Men jeg vil meget gerne give fru Bente Dahl ret i, at på andre måder vil vi sikkert kunne komme nærmere målet, bare ikke via universiteterne, som forslaget er fremsat.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Jeg ville jo netop spørge, om en udbredelse af viden også kunne ske gennem universiteterne, og det har ministeren jo så netop svaret benægtende på.

Men så kan jeg jo spørge, hvorfor ministeren ikke mener, at viden om hinandens kultur også kan udbredes gennem universitetsuddannelser.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg ved ikke helt, hvad jeg skal svare, for det var jo det, jeg forsøgte i en meget lang og meget bred udredning i min besvarelse at give udtryk for, så jeg tror, det er mest rimeligt, at jeg bare henviser til min besvarelse. Der gav jeg forskellige grunde til, at det ikke kan lade sig gøre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører.

Torsten Schack Pedersen (V):

Beslutningsforslaget, som vi nu behandler, er stort set en uændret genfremsættelse af et tidligere forslag fra Socialdemokratiet. I Venstre har vi gentagne gange afvist forslaget om en imamuddannelse, og selv om overskriften på beslutningsforslaget i dag er lidt anderledes, tror jeg ikke, at det overrasker nogen, at vi også fra Venstres side denne gang afviser Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Det får mig sådan lidt til at spekulere, for forleden var Socialdemokratiet meget optaget af, at regeringen ikke måtte styre universiteterne alt for konkret; der skulle være frihedsgrader; der skulle være frihedsgrader til at arbejde for universitetsbestyrelsen.

Det er vi i Venstre helt enige i. Der skal være frihed til universiteterne. Derfor undrer vi os også voldsomt over dette beslutningsforslag, for

det er ikke regeringen, det er ikke Folketinget eller ministeren, der sådan diktatorisk bestemmer, hvilke uddannelser der skal udbydes på de danske universiteter. Men det mener Socialdemokratiet åbenbart skal gælde, specielt når det gælder uddannelse af imamer. Jo, hykleriet lever i bedste velgående i Socialdemokratiet.

Universitetsloven slår fast, at det er universiteterne, der selv bestemmer, hvilke uddannelser de vil udbyde, og stadig væk har der, som ministeren redegjorde for tidligere, ikke været henvendelser til de danske universiteter med et ønske om en uddannelse, som Socialdemokratiet foreslår. Derfor er der ikke nogen efterspørgsel eller noget ønske om en uddannelse, og det burde da give stof til eftertanke. Samtidig findes der allerede i dag en lang række uddannelser, som i større eller mindre omfang ligger inden for dette felt.

Sidste gang forslaget fra Socialdemokratiet blev behandlet, gennemgik videnskabsministeren en række uddannelser. Ikke for at læse det hele op, men bare for at genopfriske hukommelsen vil jeg så oplyse, at Københavns Universitet udbyder en kandidatuddannelse i islamiske studier. Uddannelsen giver en grundig indføring i islamisk teologi, jura, historie og politik med hovedvægt på det 20. og 21. århundrede. Uddannelsen har altså et bredere sigte end studiet af islamisk teologi. Syddansk Universitet har en bacheloruddannelse i erhvervsprog med en kombination af arabisk og kommunikation, og her får de studerende oven i de arabisksproglige værktøjer også indsigt i kulturmødet mellem arabisk og vestlig kultur. Og også på Aarhus Universitet er der uddannelse inden for arabisk og hebraisk sprog, teologi, kultur og samfundsforhold. Men nogen egentlig imamuddannelse er der ikke, og som sagt er der heller ikke nogen, der har rejst krav herom.

Jeg tror, at oven på Muhammedkrisen er vi mange, der ville ønske, at vidensniveauet, indsigten i danske forhold kunne være større blandt mange imamer i Danmark. Det er ikke, fordi indtrykket har været, at indsigt i grundlæggende verdier og menneskerettigheder har været det, der har stået højest på dagsordenen.

Men det vil altså være et indgreb i religionsfriheden, hvis vi fra Folketingets side skulle bestemme, præcis hvilken uddannelsesmæssig baggrund man inden for en hvilken som helst religion i Danmark skulle have for at få lov til at udtale sig og forkynde inden for dette religiøse felt.